

Sygn. akt VPz 52/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ł. B.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lublinie

z dnia 26 sierpnia 2014 roku

sygn. akt IV P 222/14

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Lublinie oddalił wniosek Ł. B. o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 3172 zł.

W uzasadnieniu powołał się na przepis art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z którym zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba która złoży oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Ze względu na stan majątkowy powoda uznał Sąd Rejonowy, że jest on w stanie uiścić opłatę sądową w sprawie. Powód z tytułu zatrudnienia u strony pozwanej uzyskiwał wysokie dochody, jego stosunek pracy nie uległ rozwiązaniu w trybie natychmiastowym. Posiada oszczędności, które pozwalają na uiszczenie opłaty sądowej. W związku z planowanym założeniem rodziny, ustalenie zasadności wypowiedzenia mu umowy o pracę gwarantującej stałe dochody powinno mieć dla powoda znaczenie priorytetowe, choćby wiązało się to z koniecznością poniesienia określonych kosztów. W przypadku pozytywnego dla powoda rozstrzygnięcia sprawy, koszty postępowania zostaną powodowi zwrócone.

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem powód, domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie go w całości od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu zażalenia podnosił, iż oszczędności, które posiadał wydatkował na wesele. Pobory za pracę będzie pobierał jedynie do września 2014 roku, a następnie pozostanie bez źródła dochodów.

Nadto wskazał, z powołaniem się na treść umowy o pracę z dnia 2 stycznia 2013 roku w której ustalono wysokości jego wynagrodzenia zasadniczego na kwotę 4050 zł, iż rzeczywista wartość przedmiotu sporu w sprawie nie przekracza 50 000 zł. W rezultacie powyższego nie jest on zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej od pozwu.

W toku postępowania międzyinstancyjnego Sąd I instancji w oparciu o zaświadczenie o wysokości zarobków uzyskanych od pracodawcy powoda ustalił postanowieniem z dnia 7 października 2000 czternastego roku wartość przedmiotu sporu na kwotę 52 094 zł.

Sąd Okręgowy zważył:

Wobec treści postanowienia Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 7 października 2014 roku poza sporem pozostaje okoliczność, iż powód zobowiązany jest do uiszczenia opłaty od pozwu. Wartość przedmiotu sporu przekracza bowiem 50 000 zł (art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych).

Koniecznym w takiej sytuacji było zajęcie stanowiska co do zasadności odmowy zwolnienia powoda od kosztów sądowych.

Zgodnie z treścią art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych zwolnienie takie jest możliwe w przypadku stwierdzenia w oparciu o oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania składane przez stronę ubiegającą się o zwolnienie, iż strona ta nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla strony i jej rodziny.

Ocena treści złożonego oświadczenia należy każdorazowo do sądu rozpoznającego wniosek.

Powinna ona być dokonywana z uwzględnieniem okoliczności, iż strony winny mieć świadomość, że co do zasady postępowanie sądowe jest odpłatne. W związku z czym do wniesienia sprawy należy się - również finansowo - przygotować. Nadto opłata sądowa nie należy do kategorii wydatków mniej ważnych i po zaspokojeniu koniecznego utrzymania brak możliwości jej uiszczenia nie może być usprawiedliwiony innymi wydatkami - ocenianymi nawet przez stronę subiektywnie za istotniejsze.

Wszystkie te okoliczności Sąd I instancji przy ocenie wniosku powoda ocenił.

Wnioski płynące z tej oceny są trafne i aprobowane przez Sąd II instancji.

Uzyskiwanie stałego wynagrodzenia jest niewątpliwie dla powoda sprawą istotną. Zależy ono od utrzymania stosunku pracy. Wypowiedzenie stosunku pracy otrzymał on w dniu 26 czerwca 2014 roku. Przez okres wypowiedzenia miał zatem możliwość zgromadzenia odpowiednich środków na pokrycie opłaty sądowej od pozwu z otrzymanego wynagrodzenia i to bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu. Niezbędna jednak była do tego właściwa ocena co do tego, które wydatki są dla niego najistotniejsze. Wydanie posiadanych środków na inne cele nie usprawiedliwia udzielenia powodowi pomocy ze strony Skarbu Państwa w dochodzeniu przez niego roszczeń z art. 45 kp poprzez zwolnienie od uiszczenia opłaty sądowej od pozwu.

Mając powyższe na względzie zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 397 § 2 w związku z art. 385 kpc.